

Thema Mannenemancipatiegroep juni: vaders

Het vijfde onderwerp voor de mannenemancipatie groep 2017 was het onderwerp "**vaders**". Dit onderwerp was gekozen in verband met vaderdag. Hoe kijken mannen tegen "vaders" aan en hoe is de relatie met vaders of als vader.

Met een reeks vragen en stellingen, bedacht door de groep, ging men aan de slag met dit onderwerp.

Wat hebben we gedaan.

Voor dit onderwerp zijn de volgende stellingen gemaakt:

1. Wat is een vader?
2. Wanneer ben je een vader?
3. Wat is de verantwoordelijkheid van een vader?
4. Mag een vader zijn emoties tonen?
5. Vader laat zijn kind sneller los
6. Zou je net zoveel respect hebben voor je schoonvader als voor je vader
7. Vaders zijn strenger voor hun dochters dan voor hun zonen
8. Vaders hebben meer moeite als hun dochter zwanger thuis komt dan als hun zoon iemand zwanger maakt
9. Vaders hebben liever een zoon dan een dochter
10. Vaders geven meer zakgeld dan moeders
11. Een alleenstaande vader kan zijn kind niet opvoeden
12. Zijn vaders strenger dan moeders met betrekking tot opvoeden
13. Vaderdag is commercieel

Met deze stellingen zijn we gaan zoeken naar antwoorden bij kennissen en op internet om ons blik te vergroten. Een aantal van deze stellingen zijn ook gebruikt tijdens de discussie op "Vaders en Vaderschap 2017", georganiseerd door stichting Vobis (Hindustani). En daarnaast zijn we in contact gekomen met een medewerker van **Centrum Jeugd en Gezin, Sitra Bono** die ons op de radio heeft geholpen.

Wat was opvallend

Terugkijkend op alle informatie die we verzameld hebben de relatie tussen "een man en zijn vader" en "het zijn van een vader" een interessant onderwerp. Vader is in de simpelste zin van het woord, de biologische verwerker van een kind. Een van de eigenschappen die makkelijk te noemen is voor een vader is "bescherming tegen de buitenwereld".

Andere verantwoordelijkheden/eigenschappen van een vader: 24 uur het klaar staan voor zijn kinderen, luisteren, tonen van liefde, geduld hebben en begeleiden op het rechte pad. De opvoeding tussen van een vader richting een jongen en meisje is tot het 12e jaar veelal het zelfde. De jongen word maar werd ook sneller los gelaten, terwijl het ervaren wordt dat het bij een meisje toch wat moeilijker is.

Wat betreft emoties, is de huidige generatie het erover eens dat die getoond mogen worden. Blijdschap en boosheid zien we heel snel, maar emoties als uiting van liefde of verdriet die worden nog zelden geuit. Dit heeft misschien te maken met het feit dat een vader, een man niet mag laten zien dat er iets aan de hand is.

Wat de situatie van vaders als "alleenstaand vader" na scheiding of weduenaar staan hebben we wel even benoemd, maar niet verder in verdiept. Hier valt dus nog het een en ander te halen. Men was het er op de discussie wel overeens dat ook vaders prima kinderen alleenstaand zouden kunnen opvoeden.

Achtergrond informatie

Wat is een vader?

Vader is de naam voor een [man](#) of mannelijk dier met een [nageslacht](#). Het betreft hier dus een eerstegraads [verwantschap](#).

In de meeste gevallen heeft de man het nageslacht zelf bevrucht. In dat geval wordt ook wel gesproken van een [biologische vader](#). Als een kind een andere biologische vader heeft dan degene die als de vader van het kind wordt gezien, wordt al naargelang de situatie gesproken van een adoptieve vader of [adoptievader](#), [pleegvader](#) of [stiefvader](#), meer in het algemeen van een juridische of wettelijke vader. Dit verklaart ook waarom de mannelijke directeur van een weeshuis vroeger vader genoemd moest worden.

Geestelijk vader

Een **geestelijk vader** of **auctor intellectualis** is iemand die als 'bedenker' van iets of iemand *als het ware* de vader daarvan is. Veelal wordt er met de term bedoeld op bedenkers van personages, zoals in strips, films en boeken. Ook kan iemand geestelijk vader zijn van een bedrijf of een product.

Met de term wordt ook vaak een zekere affectie aangeduid van de geestelijk vader voor zijn 'geesteskind'.

Enkele voorbeelden van geestelijk vaders zijn:

- ξ [Walt Disney](#), de geestelijk vader van onder meer [Mickey Mouse](#) en [Donald Duck](#)
 - o omgekeerd is Donald Duck het geesteskind van Walt Disney
- ξ [Willy Vandersteen](#), van [Suske en Wiske](#)
 - o Suske en Wiske zijn de geesteskinderen van Vandersteen
- ξ [Henry Ford](#), van de [T-Ford](#)
 - o de T-Ford is het geesteskind van Ford

Een goede vader: wat is dat?

Door:

Justine Pardoën

• 11 april 2001

Van januari 1999 tot april 2001 verzorgde Ouders Online elke woensdag een halve pagina over 'opvoeding' in het dagblad Trouw, geïnspireerd op datgene wat er die week bij Ouders Online was voorgevallen. Het onderstaande artikel maakt deel uit van die serie.

Moeders doen het natuurlijk niet beter dan vaders. En toch lijken vrouwen dat vaak te denken. De echtgenoot van Laura heeft ook wel de schijn tegen. Op het Forum van Ouders Online beschrijft ze hem als het prototype van een bullebak.

Laura: "Hij is veel te streng en schreeuwt vaak tegen de kinderen. Hij gaat verschrikkelijk tegen ze tekeer, met zijn kop vlakbij het gezicht van de kinderen. Hij heeft dan van die uitpuilende ogen, echt een rotkop. Hij vindt dat kinderen hun mond moeten houden als hij praat en perfect moeten luisteren. Hij is dus meer het type voor een hond."

Het gaat daar niet lekker, dat voel je zo. Laura wil zo'n vader niet voor haar kinderen. Is dit het einde van hun huwelijk, of kan hij veranderen? Heeft iemand tips, een boek of zo?

Natuurlijk krijgt Laura eerst de nodige bijval van het type 'zo'n soort man is zelfs niet goed genoeg voor een hond'. Maar er komen ook zinnige reacties, die tot nadenken stemmen. Zo vraagt Deirdre zich af of hij wel tijd doorbrengt met de kinderen. Tijd waarin hij kan genieten. Of ziet hij ze alleen 's nachts (!) of in het weekend als hij zelf moe is of eigenlijk iets anders zou willen doen?

Kinderen hinderen; dat geeft Laura toe. Maar haar man kan daar niet overheen stappen. Hij voelt zich vaak erg beperkt als ze nergens heen kunnen omdat ze 'met de kinderen zitten'. In het begin kon hij erg genieten van de kinderen, maar dat wordt steeds minder.

En zo komt het dat vrouwen heel gemakkelijk kunnen aangeven wanneer een man géén goede vader is. Ullas: "Voor mannen is het heel moeilijk om te voldoen aan het beeld van de ideale vader. Wat mij opvalt is dat veel gescheiden vrouwen hun ex-echtgenoot geen goede vader vinden. De kernklachten zijn meestal: gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel en gebrek aan betrokkenheid."

De agressieve echtgenoot van Laura *gedraagt* zich inderdaad als een slechte vader, vindt ook de psychologe Martine Delfos (Utrecht) onmiddellijk, maar daarmee *is* het nog geen slechte vader: "Het zou me niets verbazen als hij ergens mee zit waar zijn vrouw niet van weet. Mannen reageren op gevaar en stress vaak met agressie. In ieder geval reageren ze in het algemeen heel anders op problemen dan vrouwen. Het zou jammer zijn als zij hem straks juist daardoor definitief diskwalificeert als vader voor haar kinderen. Beter is het om het probleem te ontdekken en op te lossen."

"Vrouwen kijken door hun eigen bril naar het functioneren van hun man als vader en dat is wel wat bevooroordeeld", zegt Delfos. "Ze zien de ideale vader als een verlengstuk van zichzelf. Net zo zorgzaam, beschermend en betrouwbaar als zij, maar dan ook nog iets met voetballen en zo." Maar als vaders moeten gaan moederen, gaat het natuurlijk mis. Vaders zijn er om vader te zijn, maar wat houdt dat dan in?

Delfos: "Het beeld van de ideale vader is meer veranderd dan het beeld van de ideale moeder. Een goede moeder nu is vrijwel hetzelfde als een goede moeder vroeger, zij het dat een goede moeder nu ook zichzelf mag ontwikkelen. Maar goede vaders waren vroeger vooral goede kostwinners voor het gezin en streng en rechtvaardig voor de kinderen. Nu weten ze wel dat er iets anders van ze verwacht wordt, maar nog niet precies wat. Wel is tot hen doorgedrongen dat als ze het niet goed doen, ze snel op hun kop krijgen van hun vrouw en dat tast hun zelfbeeld aan."

Toch is juist het specifiek mannelijke aspect van de vaderrol heel erg belangrijk voor de ontwikkeling van de kinderen. Delfos memoreert onderzoek waaruit je kunt afleiden dat een goede hechting met de vader zelfs een betere voorspeller is van succesvol maatschappelijk functioneren dan een goede hechting met de moeder. Door de speelse en spannende manier waarop een vader met zijn kind omgaat – 'ruw en hard' in de ogen van de moeder – traint hij het kind in het omgaan met enge en onverwachte dingen. Dat versterkt het zelfvertrouwen en de ondernemingslust.

Delfos: "Het typische vadergedrag zie je juist in de periode van hechting tussen vader en kind. In vergelijking met het spannende spel van vaders met hun kinderen is het spel van moeders dan erg saai. Moeders brabbelen en tutten en vaders gooien hun kinderen in de lucht, terwijl moeder en kind hardop griezelen. Maar hoe weinig vaders ook rekening houden met de tere kinderziel – in de ogen van moeders – óók vaders bieden veiligheid, want ze vangen het kind natuurlijk altijd goed op. Moeders moeten beseffen dat dit soort ervaringen met name in de eerste jaren van een kind van groot belang zijn. Als je een kind dat onthoudt, ontnem je het een belangrijke fase in zijn ontwikkeling."

=====
====

Vaderdag commercieel?

Iedere derde zondag in juni is het Vaderdag. Vaderdag is niet een commercieel antwoord op [Moederdag](#), zoals wel eens wordt gedacht, maar een op zichzelf staande traditie. Vaderdag is naast Moederdag uitgegroeid tot een belangrijke dag binnen het gezin. Op (basis)scholen en kinderdagverblijven wordt er ieder jaar weer volop aandacht geschonken aan allerlei knutselwerkjes om papa mee te verrassen!

[Vaderdaggedichtjes en rijmpjes](#)

In 1909 is Vaderdag geïntroduceerd door mevrouw Sonora Smart Dodd, uit de staat Washington. Zij wilde haar vader, William Jackson Smart, bedanken voor alles wat hij voor haar en haar broers en zussen had gedaan. Hij was een veteraan uit de Amerikaanse Burgeroorlog, en hij werd weduwnaar nadat zijn vrouw in het kraambed bij de geboorte van hun zesde kind stierf. Hij hertrouwde niet, maar voedde zijn zes kinderen alleen op. Op volwassen leeftijd realiseerde Sonora hoe zwaar dit moet zijn geweest en wilde zij de kracht en het doorzettingsvermogen van haar vader onder de aandacht brengen. Zij werd geïnspireerd door Anna Jarvia, die Moederdag lanceerde.

Eerste Vaderdag

Op 19 juni 1910 vond in Spokane, in de staat Washington, de eerste Vaderdag plaats. President Calvin Coolidge steunde in 1924 het idee om een Vaderdag te vieren, maar het Amerikaanse congres – dat geheel uit mannen bestond – wilde niet iets doorvoeren dat mannen zo in het zonnetje zette. Hierdoor is de dag pas officieel in Amerika erkend tijdens het presidentschap van Richard Nixon in 1972.

Voor wie is Vaderdag?

Vaderdag is tegenwoordig een dag waarop niet alleen biologische vaders in het zonnetje worden gezet, maar eigenlijk iedereen die een vaderrol heeft. Dus ook stiefvaders, ooms, opa's en goede vrienden worden op deze dag geëerd.

Vaderdag is een commercieel gedrocht

De meeste Nederlandse vaders hoeven zondag opnieuw geen cadeautje te verwachten voor Vaderdag. Volgens onderzoeksbureau **Q&A** staat voor het tweede jaar op rij minder dan helft van de Nederlanders stil bij deze feestdag. Veel mensen vinden het feest te commercieel.

Eens-----> 83% (358 stemmen)

Oneens-----> 17% (71 stemmen)

Q&A (Wij helpen u graag om elke dag een beetje beter te presteren in de dynamische retailwereld. Heeft u een brandende vraag? Stel hem ons gerust)

De teloorgang van Vaderdag

Ik zal het maar toegeven: het is uit puur materieel eigenbelang dat ik een warm voorstander van Vaderdag ben. Ieder jaar weer komen mijn kinderen met de mooiste, onbetaalbare cadeaus aanzetten; zelf getimmerd, geknipt, geplakt, beklad, beschreven met versjes. Ook dit jaar zal het niet anders zijn – ze doen al weken geheimzinnig, en drukken me onverbidlijk op het hart om niet in deze kast of die la te kijken. Ik gehoorzaam braaf en laat me deze zondag aangenaam verrassen. Ik zal wel weer onbruikbare gebruiksvoorwerpen krijgen. Een kledinghanger waar je door alle vingerverf je overhemd niet meer aan op wil hangen. Een zo enorme sleutelhanger dat die onmogelijk in je broekzak past. Maar ik zal hun knutselwerkjes koesteren, oprecht dankbaar zijn, niet vanuit volwassen vertedering of ironie, maar welgemeend, omdat ik denk dat dit echt de mooiste, meest oprechte cadeaus zijn die een ouder van zijn kind kan krijgen. Met toewijding gemaakt, geconcentreerd zwoegend, met vieze handen en bijtend op het puntje van de tong. Ik heb daar eerder over geschreven, onder meer in mijn boek [Een kleine theologie van gewone dingen](#) (voilà, een mooie cadeautip voor Vaderdag, lieve mensen!)

Maar nee, zo lees ik [in de krant](#), steeds minder mensen doen aan Vaderdag. En wel omdat ze het feest “te commercieel” vinden. Te commercieel! Wat een flauwekulargument! Want ten eerste weerhoudt dat diezelfde mensen er ook niet van om andere door de commercie gekaapte feesten te vieren – Sinterklaas, Valentijnsdag, Kerstmis, enzovoort. En is Moederdag daarbij niet vele malen commerciëler dan Vaderdag? Ik heb er geen onderzoek naar gedaan, maar kan me toch niet aan de indruk onttrekken dat Moederdag steevast veel enthousiaster gepromoot wordt. De commercie lijkt maar matige interesse te hebben in Vaderdag, misschien omdat zij weet dat er aan vaders minder te verdienen valt – die zijn al blij met zo’n zelfgeknutselde sleutelhanger. En dat brengt me bij een andere bedenking bij het geciteerde argument: een feest is uiteindelijk natuurlijk zo ‘commercieel’ als je het zelf maakt. Je kunt ook gewoon genoeg nemen met het knutselwerkje, in plaats van je door een sluwe reclamejongen over te laten halen tot het aanschaffen van een bladblazer, gasbarbecue of verguld polshorloge.

Nee, er steekt iets anders achter de teloorgang van Vaderdag – de teloorgang van de vader zélf. Na decennia van feministisch verzet tegen een zelfgecreëerde karikatuur van de autoritaire vader als gezinshoofd, is de vader in de populaire cultuur verworpen tot een wat sneu randfiguur in het gezin. Kijk gewoon maar eens naar een reclameblok op tv. Hoe worden vaders in tv-reclames doorgaans afgebeeld? Als een goeiige, onhandige paljas, die door zijn kinderen wordt uitgelachen als hij weer eens iets onnozels doet of zegt, en door zijn hoofdschuddende vrouw moet worden gered uit de nood. Hij kan zichzelf maar nauwelijks redden in de keuken, maakt een zootje van het huishouden, en zijn domme opmerkingen worden beantwoord met een sarcastisch “Túúrlijk, schat!”. Maar gelukkig is er nu soep-uit-een-pakje of schoonmaakmiddel-tegen-hardnekkige-kalkaanslag waarmee zelfs hij het niet fout kan doen.

De moderne vader: een onverantwoordelijk groot kind. Scène uit de film ‘Life As We Know It’
Of kijk naar populaire films over vaderschap. Eén van ‘s lands commerciële zenders presenteerde laatst een selectie van ‘Vaderdagfilms’ waar de kijkers uit konden kiezen. Zonder uitzondering waren dat romantische komedies rond dit basisgegeven: een man die moeite heeft met volwassen worden krijgt plots de verantwoordelijkheid over jonge kinderen. Gevolg: veel hilarische taferelen met luiers, puberaal gedoe en uiteindelijk natuurlijk zelfinzicht en de nodige kleffe romantiek tussen hem en de meer volwassen en zelfstandige moeder van de kinderen. Wederom zijn de mannen de koddige losers, onverantwoord, blijven steken in hun studententijd, met een masker van misplaatst machogedrag.

Ander voorbeeld. Een niet nader te noemen grootgrutter bracht deze maand een editie van diens

klantentijdschrift uit 'speciaal voor mannen'. Wat stond er in dat blad? Veel dikke lappen rood vlees en gerechten voor op de barbecue natuurlijk, maar ook – ik verzin dit niet – een stap-voor-stap uitleg hoe je blanke spaghetti kookt en een omelet bereidt... Kortom, de man wordt behandeld als iemand die zichzelf graag een stoere carnivoor waant, maar intussen nog niet zelf een ei kan bakken. Over betutteling gesproken.

En precies daarom ben ik zo blij met de knutselwerkjes van mijn kinderen. Uit hun onbruikbare gebruiksvoorwerpen spreekt in ieder geval nog het vertrouwen dat ik zelfstandig genoeg ben om mijn eigen overhemd aan een haakje te hangen, en verantwoordelijk genoeg om mijn eigen huissleutel op zak te hebben.

Welke rol speelt de vader bij de ontwikkeling van het kind

Vaders spelen een uitermate belangrijke rol in de ontwikkeling van hun kinderen. Het is dan ook van belang dat vaders deze rol vroeg in het leven van hun kinderen invullen, en deze rol blijvend vervullen. Er is veel onderzoek gedaan naar de rol van de vader in de sociale en emotionele ontwikkeling van het kind. De nadruk lag op de rol van de vader als sekserolmodel. De conclusie van deze onderzoeken waren dat er geen direct verband is aan te duiden tussen de mannelijkheid van vader en zoon. In eenvoudige woorden : Een "macho" zoon is daarom niet het gevolg van "een macho" vader. De spreekwoordelijke appel kan dus in tegenspraak met het spreekwoord ook ver van de boom vallen. Vervolgens werd de kwaliteit van de relatie tussen vader en kind steeds belangrijker bij het onderzoek naar de rol van de vader bij de ontwikkeling van het kind. Hieruit bleek dat vaderlijke hechting en warmte belangrijk is in de ontwikkeling van het kind, niet zijn mannelijkheid.

De vader als opvoeder

Onderzoekers zijn er het over eens dat de vader voornamelijk als opvoeder moet worden gezien en niet alleen als mannelijk rolmodel. Zij geven drie punten aan die verklaren waarom 'het model staan' van ouders niet bepalend is voor de ontwikkeling van de sekserol van het kind.

Het eerste punt is dat zoons in de ontwikkeling van hun sekserol niet simpelweg eigenschappen van hun vader overnemen, maar dat zij eigenschappen van zowel de vader als de moeder. Dit geldt ook voor dochters. Elk kind imiteert zijn of haar ouders wel degelijk, maar alleen op de punten die zijn of haar interesse trekken.

Het tweede punt is dat het rolmodel dat de ouder is, niet altijd ook een sekserolmodel is. De vader hoeft daarom niet noodzakelijk mannelijk te zijn en de moeder niet noodzakelijk vrouwelijk.

Het derde punt door de onderzoekers aangehaald is, dat jongens en meisjes zich anders gedragen in het ontwikkelen van een sekserol. De eigenschappen van de ouders als sekserolmodellen hebben op de dochter bijvoorbeeld minder invloed dan op een zoon. Nog een verschil in de beïnvloeding op zoons en dochters is dat de mate van mannelijkheid van de vader geen invloed heeft op de mate waarin hij betrokken is naar zijn dochter. Bij zoons speelt de mate van mannelijkheid van de vader wel een kleine en ietwat eigenaardige rol. Naarmate de vader mannelijker is zal hij minder invloed hebben op de zoon.

De mannelijkheid van de zoon wordt meer bepaald door de samenhang van andere eigenschappen van de vader, bijvoorbeeld de betrokkenheid van de vader in de verzorging van zijn zoon, de inspraak of dominantie en zijn zorgzaamheid. Uit onderzoek is gebleken dat zoons specifieke eigenschappen overnemen van de vader en weer andere eigenschappen van de moeder. Welke eigenschappen dit zijn, is afhankelijk van de eigenschappen die vader en moeder bezitten en welke de interesse hebben van hun zoon.

Verschillen tussen vaders en moeders

Ook de vaderrol is een ouderrol, net als die van de moeder, en wordt meer en meer als belangrijk gezien en ervaren. Toch zijn er nog steeds verschillen tussen de eigenschappen van vader- en moederschap. De belangrijkste verschillen in

de omgang met het kind is de tijd waarmee vaders en moeders met hun kind doorbrengen en de manier van communiceren.

Spelactiviteiten

Vaders brengen in verhouding veel meer tijd door met hun kinderen in spelactiviteiten, terwijl moeders meer tijd doorbrengen met hun kinderen in zorgactiviteiten. Denk hierbij aan de "quality time" zoals die door vaders wordt genoemd als ze een dag minder gaan werken. Onderzoek heeft aangetoond dat moeders van kinderen tussen de zes en 21 maanden gemiddeld 85 minuten per dag doorbrengen met voeden, 55 minuten verschonen en 140 minuten spelen. Vaders brengen hieraan achtereenvolgens vijftien, negen en 72 minuten per dag door. Moeders brengen dus bijna zes maal zoveel tijd door met het voeden van het kind, 6 maal zoveel tijd met verschonen tegenover 2 maal zoveel met spelen.

Het feit dat moeders dit vooral doen en meer tijd met hun kinderen doorbrengen wordt vooral bepaald door sociaal-culturele aspecten. Veel meer moeders werken in kleine deeltijdbanen dan vaders. In spelactiviteiten is het opmerkelijk dat er veel overeenkomsten zijn tussen vaders en moeders in hun spel met hun kinderen. Ze verschillen niet in de manier waarop ze tijdens het spel aandacht aan het kind geven tijdens. De overeenkomsten tussen vaders en moeders in hun spel zijn het aanmoedigen bij leren kijken, leren grijpen en aandacht voor relaties en effecten.

Communicatie

De interactie die een vader en moeder hebben met hun kind hebben komt veelal vooral tijdens de eerste levensjaren van het kind met elkaar overeen. Zij vertonen allebei dezelfde aandacht naar het kind, zij kijken het kind aan wanneer het een baby is en proberen zijn aandacht te krijgen. Ook verwachten zij beiden een reactie van het kind.

Toch hebben moeders altijd een voorsprong. De reden hiervoor is dat moeders meer met hun kind interacteren, zij zien bijvoorbeeld eerder de unieke eigenschappen van hun kind en hebben een hechtere band met hun kind. Dit komt vooral door de zorg voor het kind en gezinstaken. De interactie tussen een vader en zijn kind wordt meer gekarakteriseerd door spel en sociale activiteiten.

Vaders zijn in hun communicatie met hun kinderen meer direct, vragen meer 'w-vragen' (wie, waar, wat, wanneer en waarom), zij refereren meer naar dingen die eerder gebeurd zijn en vragen meer naar verklaringen. Bijvoorbeeld, wanneer de dochter des huizes s'avonds te laat en met een rood hoofd thuiskomt zal het de moeder zijn die al snel opmerkt dat dochterlief verliefd is. Moeder reageert vriendschappelijk, herinnert zichzelf de tijd dat ze verliefd werd op de vader enz... De vader daarentegen zal al snel vragen stellen in de trend van wie de jongeman dan wel is?, waar hij vandaan komt? Wanneer de verliefdheid dan wel begonnen is? Wat de jongeman in kwestie doet van werk of studie enz...

Door het stellen van deze vragen wordt de vader gezien als een brug naar de sociale wereld buiten het gezin.

Vaderschap en het gezinsklimaat

Vaders beïnvloeden hun kind direct en indirect. Met indirect wordt bedoeld hoe de vader bijvoorbeeld omgaat met de moeder, welke positie hij bekleedt op de sociale ladder en of hij tevreden is met zijn werk. Met direct beïnvloeden wordt zijn gedrag en houding naar het kind toe bedoeld, en wat voor boodschappen er verborgen liggen in dit gedrag en houding. De karaktereigenschappen van de vader die een grote invloed hebben op de manier waarop hij zijn kind opvoedt zijn zelfwaardering, sociaal zijn en of hij introvert of extravert is. Andere karakteristieken van de vader die invloed hebben op de vader-kind relatie zijn de vaardigheden, de kennis en de houding.

Een vader beïnvloedt niet alleen de interactie met zijn kind, maar ook de interactie tussen moeder en kind. Vaders die meer met hun partner communiceren doen dat ook meer met hun kinderen. De invloed van de vader op de gezinseigenschappen speelt dus ook een belangrijke rol. Vooral de relatie tussen de ouders is essentieel. De kwaliteit

van het huwelijk heeft een grote invloed op de manier waarop de vader met zijn kind omgaat. Deze invloed is groter op de relatie tussen een vader en zijn kind, dan op de relatie tussen moeder en kind.

De Hechting tussen vader en kind

Hechting is één van de meest belangrijke invloeden op de sociale en emotionele ontwikkeling. Als volwassenen gepast reageren op de behoeften van het kind tijdens de periode van hechting, ziet het kind volwassenen als betrouwbaar en voorspelbaar. Het resultaat hiervan is een veilige hechting.

De hechting tussen een kind en zijn/haar vader en moeder ontwikkelt zich onafhankelijk van elkaar. Dit komt doordat kinderen zich hechten aan een stabiele persoon in hun omgeving. Een kind kan zich dus hechten aan verschillende personen, dit is afhankelijk van het aantal mensen dat zich betrouwbaar en voorspelbaar gedraagt naar het kind. Naast de ouders van het kind, kan dit dus ook een ander persoon zijn uit de omgeving van het kind. Denk hierbij aan kinderen die opgevoed worden in een pleeggezin. Ook hier ontstaat een hechte kind-ouders relatie.

Op de korte termijn is de hechting tussen een vader en zijn kind in overeenstemming met deze tussen moeder en kind. Deze hechtingsband, bepaalt onder andere de mate waarin een kind sociaal, adaptief en zeker is, in relaties met andere mensen.

De band die een kind specifiek met zijn vader heeft, heeft ook lange termijn gevolgen. Deze gevolgen hebben invloed op de volwassen, romantische relaties die het kind later, in de adolescentie en wanneer het volwassen is, al dan niet zal hebben. Ook zijn er lange termijn associaties van de band van het kind met de vader met de manier waarop kinderen in de adolescentie met hun leeftijdsgenoten omgaan.

Een vader is voor kinderen heel erg belangrijk. Hij beïnvloedt hun ontwikkeling door zijn karakter en houdingen, de kwaliteit van zijn relatie met de partner en de mate waarin het kind gehecht is aan zijn of haar vader. Hierdoor is het belangrijk dat een vader gezien wordt maar als opvoeder van zijn kind.

Discussie 18 juni Vaders en Vaderschap:

Wat is een vader, wat is de verantwoordelijkheid van de vader:

- vader staat klaar voor kinderen _ loopt niet weg
- hoeft niet biologisch vader te zijn, het kan gewoon een man zijn die voor zijn kinderen zorgt
- iemand die iets doneert?
- Verantwoordelijk is, verzorgt, normen en waarden aanleert ook naar ouderen
- Vader is betrokken aanwezig in het gezin, held, zijn kinderen opvoeden, je moet er voor je kinderen
- zijn, klaar staan, luisteren
- sociaal vaardigheden leren, in huis: warmte, eten drinken, basisprincipes, liefde, eten
- vader moet regels opleggen, streng zijn

Stelling 1

Een vader laat zijn kinderen sneller los

- oneens vaders voelt net zo veel liefde
- eens vader gaat eerder weg bij het scheiden en verlaat de kinderen
- oneens vader blijft betrokken in het gezin, ligt ook aan karakter. Meerdere waren het oneens.

Stelling 2

mag een vader emotioneel zijn in het bijzijn van zijn kinderen

- vader mag alle emoties tonen, huilen boos zijn
 - vader mag zijn drift buien tonen? Ja!
 - Echter hebben maar weinige hun vader ooit zien huilen.
- (misschien was er ook geen rede voor)

stelling 3:

Vaders zijn strenger voor hun dochters dan voor hun zonen:

- eens vader ouderwets in karakter
- oneens vanwege rechtstelsysteem jeugdbescherming
- eens dochters worden sneller zwanger

Stelling 4

jongens en meisjes die vaderloos opgroeien zijn eerder seksueel actief.

- Eens meisjes gaan zoeken naar vaderliefde en zoeken het in mannen
- oneens Moeder is altijd enige opvoeder geweest, dit heeft niet geleid tot het eerder seksueel actief worden.

Stelling 5

Jongens die opgroeien zonder vader, vertonen minder crimineel gedrag dan jongens die met vader zijn opgegroeid.

- Moeders kunnen ook streng zijn
- onderzoek oneens jongens kunnen hun emoties niet goed tonen
- oneens het hangt van het kind af, moeder kan het goed doen.

stelling 6

een vader kan zijn kind niet alleen opvoeden

- oneens vader kan stabiel zijn, brengt normen en waarden in het leven, vadersk unnen kinderen opvoeden

stelling 7

ik zou evenveel respect voor mijn vader als voor mijn schoonvader hebben

- zelfde, evenveel respect
- oneens karakter van personen is belangrijk
- het ligt aan de situatie als ik hem in huis zou nemen, of allebei verzorgen

stelling 8

vaderdag is commercieel

- merendeels eens, de rest van de dagen tellen ook mee, elke dag vaderdag. Vroeger bestond het niet,
- hebben we het nu wel nodig? Maar het hoeft niet afgeschaft te worden.